Budapest, 1921. október 10.–Budapest, 1970. január 15.

Apja lakatos művezető volt. 1939-ben érettségizett a kőbányai Állami Reálgimnáziumban. 1939-től a Hangya Szövetkezet központjában tisztviselő-gyakornok volt, majd a Húselőkészítő Osztály kitermelési és elszámolási csoportvezetője. 1943-ról volt a Központi Húsüzem helyettese telepvezetője, közben befejezte jogi tanulmányait az egyetemen. 1944 végén katonai behívót kapott, alakulatával Jénában 1945. áprilisban amerikai hadifogságba esett, 1945. szeptemberben engedték haza. Korábbi munkahelyén a kispesti húsüzemben 1948-ig dolgozott, majd az államosított üzem műszaki vezetője lett. 1950-ben a Könnyűipari Minisztérium XIV. Hús- és Tartósítóipari Főosztály előadójává nevezték ki, 1952-ben az Élelmezésügyi Minisztérium Húsipari Igazgatóság termelési osztályvezetője lett. 1953-tól 1962-ig főmérnök volt. A BME Gépészmérnöki Karán mérnöki oklevelet szerzett, az Élelmiszeripari Gépek Tanszékén másodállásban tanítást vállalt. 1962. szeptemberben kinevezték az élelmezési-ipari miniszter helyettesévé. Beosztásából 1967-ben mentették fel, a mezőgazdasági és élelmiszeripari miniszter helyetteseként az élelmiszeripari hivatal vezetője volt haláláig. 1946-tól tagja volt az ÉDOSZ-nak, 1947-ben belépett a Szociáldemokrata Pártba, majd a pártfúziókor lett az MDP tagja, átigazolták az MSZMP-be..